

आइतबार नोभेम्बर 1, 2026

विषय- अनन्त सजाय

स्वर्ण पाठः भजनसंग्रह 136: 1

"हामी परमप्रभुको प्रशंसा गरौ, किनभने उहाँ भलो हुनुहुन्छ। उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।"

उत्तरदायी पढाइः हिब्रू 12: 5-8, 28

- 5 तिमीहरू परमेश्वरका पुत्रहरू हो, त्यसैकारण तिमीहरूलाई उहाँले अर्ती दिनुहुन्छ। तिमीहरूले उहाँका शब्दहरू भुलेका छौ मेरो छोरा! परमेश्वरको अनुशासन हल्कासित नलेऊ, तिमी हताश नबन, जब प्रभुले तिमीहरूलाई सुधारुहुन्छ।
- 6 प्रभुले जसलाई प्रेम गर्नुहुन्छ, उहाँले तिनीहरूलाई अनुशासित गर्नुहुन्छ जसलाई आफ्नो छोरा ठान्नुहुन्छ प्रत्येकलाई उहाँ दण्ड दिनुहुन्छ।
- 7 त्यसैले हरेक दुखलाई पिताको अनुशासन सम्झेर सहनु पर्छ। जसरी पिताले पुत्रलाई सजाय दिन्छन् उसरी परमेश्वरले पनि तिमीलाई सजाय दिनुहुन्छ। सबै छोराहरूले आफ्ना पिताबाट सजाय पाउँछन्।
- 8 हरेक छोराले जस्तो तिमीले कहिल्यै सजाय पाएका छैनौ भने तिमी खास छोरा नै होइनौ।
- 28 यसर्थ, हामी कृतज्ञ बन्नुपर्छ किनकि हामीले एउटा राज्य पाउँदैछौं जो हल्लिन सक्दैन। अनि हामीले उहाँलाई प्रसन्न तुल्याउने तरिकाले आदर र भयले पूज्नुपर्छ।

पाठ सेर्मन

बाइबलबाट

1. योना 1: 1-12, 15-17

- 1 परमप्रभु अमितैको छोरा योनासंग बोल्नुभयो। परमप्रभु भन्नुहुन्छ,
- 2 निनवे एउटा ठुलो शहर हो, त्यहाँका मानिसहरूले दुष्ट कर्महरू गरिरहेको बिषयमा मैले सुनेकोछु। यसकारण, तिमी त्यो शहरमा जाऊ, अनि त्यहाँका मानिसहरूलाई ती नराम्रा कामहरू छोडिदेऊ भनी भन।

- 3 योनाले परमेश्वर को कुरा मानेनन्। यशैकारण योना परमप्रभुबाट टाढा कतै भाग्ने प्रयास गरे। त्यसैले उनी यापो तिर गए। योना एउटा जहाजमा चढे जुन तीशिशतिर जाँदै थियो। योनाले आफ्नो यत्राको निम्ति पैसा दियो अनि जहाजभित्र गएर बस्यो। योनाको इच्छा थियो कि उनी त्यो जहाजमा अरु मानिसहरुसितै तीशिश जाने अनि परमप्रभुबाट कतै टाढा भाग्ने।
- 4 तर परमप्रभुले समुद्रमा भयानक तूफान उठाउनु भयो, समुद्रमा प्रचण्ड आँधी उठेर जहाजलाई त्यसले नाश गर्ला जस्तो भयो।
- 5 मानिसहरु चाहन्थे कि त्यो जहाज बचाउनको निम्ति त्यसलाई हलुका बनाउँ, त्यसैले जहाजको सबै सामानहरु उठाएर समुद्रमा फ्याँकन थाले। मल्लाहरु धेरै डराएका थिए, प्रत्येक मानिसहरुले आ-आफ्नो देवताहरुलाई प्रार्थना गर्न थाले। योना जहाजको भित्रि भागमा गएर सुतिरहेका थिए।
- 6 त्यसैले जहाजका कप्तानहरु तिनीकहाँ आएर भने, “ए सुतुवा, तिमी के गर्दैछौ? उठेर तिम्रा परमेश्वरलाई पुकार, सायद परमेश्वरले हाम्रो प्रार्थना सुन्नु हुन्छ र हामी नष्ट हुनेछैनौं।
- 7 अनि तिनीहरु आपस मा भन्नलागे, “कसको कारणले गर्दा यो आपद हामीमाथि आइपर्न लागेको होला त्यो चिठ्ठा हालेर हेरौं। यसो भनेर तिनीहरुले चिठ्ठाहालेर हेरे, चिठ्ठा योनाको नाउँमा पर्यो।
- 8 मानिसहरुले योनालाई भने, तिम्रो कारणले गर्दा यस्तो ठुलो आपद् हामीमाथि आयो! यसकारण हामीले के गर्यौं? तिम्रो काम केहो? तिमी कहाँबाट आएका हो? तिम्रो देश कुन हो? अनि तिमी कुन जातिका हो?
- 9 अनि योनाले मानिसहरुलाई भने, म हिब्रू हुँ। स्वर्गका परमप्रभु परमेश्वरको आरधना गर्दछु। उहाँ परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले समुद्र अनि पृथ्वी सृष्टि गर्नुभयो।
- 10 योनाले मानिसहरुसंग भने, मानिसहरुले यो कुरा थाहा पाए कि तिनी परमप्रभुबाट टाढा भाग्दैछन्। तब तिनीहरु अत्यन्तै डराए। अनि मानिसहरुले योनालाई सोधे, “तिमिले आफ्नो परमेश्वरको बिरुद्धमा किन नराम्रो काम गर्यौं?
- 11 उता आँधी तूफान र समुद्रको छाल झन-झन बढ्दै थियो। त्यसैकारण योनालाई मानिसहरुले भने, हामीले आफ्नो सुरक्षाको निम्ति के गर्नु पर्छ? समुद्रलाई शान्तगर्न को निम्ति हामीले तिमीसंग के गर्नु पर्छ?
- 12 योनाले मानिसहरुलाई भने, म जान्दछु मेरो कारणले नै समुद्रमा तूफान आएको हो, यसकारण तिमीहरुले मलाई समुद्रमा फ्याँकिदेऊ अनि तूफान शान्त भइहाल्छ।
- 15 तब तिनीहरुले योनालाई उचालेर समुद्रमा फालिदिए र समुद्र शान्त भयो।
- 16 तब ती मानिसहरुले परमप्रभुको अत्यन्तै डर मान्न थाले र परमप्रभुको निम्ति भाकल गरे अनि बलिदान चढाए।
- 17 अनि योनालाई निल्लन परमप्रभुले एउटा ठुलो माछालाई खटाउनु भयो, र तिन दिन र तिन रात योना त्यस माछाको पेटभित्र रहे।

2. योना 2: 1, 2, 9 (म बलिदान दिनेछु), 10

- 1 योनाले माछाको पेटभित्रबाट परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई प्रार्थना गरे।

- 2 उनले भने, मेरो कष्टको कारणले मैले परमप्रभुलाई प्रार्थना गरें अनि उहाँले मलाई उत्तर दिनुभयो। मृत्युको संसारदेखि म कराएँ, र तपाईंले मेरो बित्ति सुन्नुभयो।
- 9 तर म धन्यवादको स्तुति सहित तपाईंमा बलिदान चढाउने छु, मैले जेकुराको भाकल गरेको छु सो पुरा गर्नेछु। उद्धार परमप्रभुबाटै हुन्छ।
- 10 तब परमप्रभुले माछालाई आज्ञा गर्नुभयो, र त्यले योनालाई किनारामा उगेलियो।

3. योना 3: 1-3 (से 1st .), 4-6, 10 (से ;)

- 1 त्यसपछि परमप्रभुले योनालाई फेरि भन्नुभयो,
- 2 तिमी निनवेको ठूलो शहरमा जाऊ अनि म जे कुरा तिमीलाई बताउँछु सो त्यहाँ प्रचार गर।
- 3 यसैले योना उठे अनि परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्दै निनवेमा गए। निनवे साह्रै ठूलो शहर थियो, त्यो पार गर्न तिन दिन लाग्थ्यो।
- 4 योना शहरको मध्य भागमा गए अनि मानिसहरूलाई प्रचारगर्न शुरु गरे। योनाले भने, चालिस दिन पछि निनवे शहर नाश हुनेछ।
- 5 परमेश्वरबाट त्यस्तो संदेश आएपछि निनवेका मानिसहरूले परमेश्वरमाथि विश्वास गरे। अनि तिनीहरू उपवास बसे र तिनीहरूले गरेका पापहरूका निम्ति सोच्न थाले। मानिसहरूले दुःख व्यक्त गर्नका निम्ति बिशेष प्रकारको वस्त्रहरू धरण गरे। शहरको सबै साना-ठूलाहरूले यसै गर्न थाले।
- 6 निनवेका राजाले यो समचार सुने अनि उनले पनि आफ्नो नराम्रो कर्मका निम्ति शोक मनाए। यसको निम्ति राजाले आफ्नो सिंहासन त्यागे। उनले आफ्नो राज वस्त्र त्यागे र आफ्नो दुःख व्यक्त गर्न शोक वस्त्र लगाए। त्यसपछि राजा धुलोमा बसे।
- 10 मानिसहरूले जुन कुरा गरेकाथिए त्यो परमेश्वरले देख्नु भयो। कसरि तिनीहरू आफ्ना कुकर्मबाट फर्किएर आए। त्यसैले परमेश्वरले आफ्नो इच्छा बदलिनुभयो, अनि तिनीहरूमाथि जुन आपत्ति ल्याउन सोच्नु भएको थियो सो गर्नु भएन। परमेश्वरले मानिसलाई दण्ड दिनु भएन।

4. यूहन्ना 8: 1, 2 (से 1st .), 3-11

- 1 येशू जैतून डाँडामा जानुभयो।
- 2 बिहानै येशू मन्दिर तर्फ फर्कनुभयो। सबै मानिसहरू येशूकहाँ आए। येशू बस्नु भयो र तिनीहरूलाई सिकाउनु भयो।
- 3 शास्त्रीहरू र फरिसीहरूले एकजना आइमाईलाई त्यहाँ ल्याए। त्यस आइमाईले व्यभिचार गरिरहेको बेला समातिएकी थिई। ती यहूदीहरूले त्यस आइमाईलाई बलजपत्ती जनसमूह समक्ष ल्याए।
- 4 तिनीहरूले येशूलाई भने, "गुरूज्यू, यस आइमाई पर-पुरुषसँग व्याभिचार सम्बन्धमा रहेको बेला समातिई।
- 5 मोशाको व्यवस्थाले आज्ञा गर्दछ कि यस्तो आइमाईलाई ढुङ्गाले हानेर मार्नु पर्छ। अब तपाईं के भन्नु हुन्छ?

- ⁶ यहूदीहरूले येशूलाई जालमा पार्नुका निम्ति त्यस्ता प्रश्नहरू गरिरहेका थिए। तिनीहरू येशूले गल्ती कुरा गरोस् भन्ने चाहन्थे ताकि तिनीहरूले उहाँलाई आरोप लगाउन सकुन। तर येशू निहुरनु भयो र आफ्नो औँलाले जमीनमा लेख्न थाल्नु भयो।
- ⁷ यहूदीहरूले लगातार त्यही प्रश्न येशूलाई सोधिरहे। तब येशू उभिनु भयो अनि भन्नुभयो, तिमीहरू माझमा कुनै एक मानिस जो पाप रहित छ त्यो मानिसले उसलाई प्रथम ढुङ्गा हान्ने।
- ⁸ तब फेरि येशू निहुरनु भयो र जमीनमा लेख्नु भयो।
- ⁹ जब येशूले भनेको तिनीहरूले सुने तिनीहरू एक पछि अर्को गर्दै त्यहाँबाट जान थाले। बूढा मानिसहरूले पहिला छाडे र त्यसपछि अरूअरूले छाड्दै गए। येशू एक्लो छाडिनु भयो त्यस आइमाईसंग। त्यस आइमाई उहाँ समक्ष उभिरहेकी थिई।
- ¹⁰ येशू उठनु भयो अनि तिनलाई सोध्नु भयो, “नारी, तिनीहरू कहाँ छन्? तिनीहरू कसैले तिमीलाई दोषी ठहराउन सकेनन्?”
- ¹¹ उसले भनी, महोदय, मलाई कसैले दोषी ठहरयाउन सकेन। तब येशूले भन्नुभयो, तब म पनि तिमीलाई दोषी ठहरयाउँदिन, तिमी जान सक्छौ, तर फेरि पाप नर्गनू।

5. यशैया 54: 10

- ¹⁰ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, पर्वतहरू हराउन सक्छन्, अनि डाँडाहरू धूलो हुनसक्छन्, तर मेरो दया तिमीहरूबाट अलग हुनेछैन। म तिमीहरूसँग शान्ति कायम गर्नेछु अनि यसको कहिल्यै अन्त हुनेछैन। परमप्रभुले तिमीहरूमाथि दया दर्शाउनु हुन्छ। अनि उही परमेश्वरले यी कुराहरू भन्नुभयो।

6. यर्मिया 31: 3 (हो) (से :)

- ³ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, मैले तिमीहरूलाई त्यस्तो प्रेमले प्रेम गर्ने जुन सर्वदा रहीरहन्छ।

विज्ञान र स्वास्थ्य

1. 522: 30-31

के सृष्टिकर्ताले आफ्नै सृष्टिको निन्दा गर्नुहुन्छ?

2. 6: 3 (दिव्य)-5, 11-22

दिव्य प्रेमले मानिसलाई सुधार र निर्देशित गर्छ। मानिसहरूले क्षमा दिन सक्छन्, तर केवल यही दिव्य सिद्धान्तले मात्र पापीलाई रूपान्तरण गर्छ।

पापको परिणामस्वरूप दुःख भोग्नु नै पापलाई नष्ट गर्ने उपाय हो। भौतिक जीवन र पापप्रतिको विश्वास नष्ट नभएसम्म, पापमा पाइने भनिएको हरेक सुखले त्यसको तुलनामा अझ बढी पीडा दिनेछ। स्वर्ग—अर्थात् अस्तित्वको सामञ्जस्य—प्राप्त गर्न हामीले अस्तित्वको दिव्य सिद्धान्त बुझ्नुपर्छ।

"परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ।" यसभन्दा बढी हामी माग्न सक्दैनौं, यसभन्दा उच्च हामी हेर्न सक्दैनौं र यसभन्दा पर हामी जान सक्दैनौं। परमेश्वरले आफ्नो दयाको याचना गरिए वा नगरिएअनुसार पापलाई क्षमा गर्नुहुन्छ वा दण्ड दिनुहुन्छ भनी ठान्नु भनेको प्रेमलाई गलत रूपमा बुझ्नु र प्रार्थनालाई गलत कार्यका लागि 'सुरक्षा-कवच' बनाउनु हो।

3. 182: 19-26

भौतिक नियमको पालनाले आध्यात्मिक नियमको पूर्ण पालनामा बाधा पुऱ्याउँछ — त्यो नियम जसले भौतिक अवस्थाहरूमाथि विजय प्राप्त गर्छ र जड पदार्थलाई 'चेतना' को अधीनमा ल्याउँछ। नश्वर मानिसहरू बिरामीलाई निको पार्न ईश्वरीय चेतनासँग याचना गर्छन्, तर तुरुन्तै भौतिक उपायहरू अपनाएर त्यस चेतनाको सहायतालाई अस्वीकार गर्छन्; यसरी उनीहरू आफ्नै र आफ्ना प्रार्थनाहरूको विरुद्धमा काम गर्छन् तथा चेतनाको पवित्र शक्तिलाई व्यवहारमा उतार्ने मानिसको ईश्वरीय क्षमतालाई नै नकाछ्छन्।

4. 19: 26-28

यदि हामी उहाँको आज्ञा नमानिकन बाँचिरहेका छौं भने, परमेश्वर असल हुनुभए तापनि हामीले कुनै सुरक्षाको महसुस गर्नु हुँदैन।

5. 183: 16-25

थकान र रोग निम्त्याउने भनिएका नियमहरू उहाँका नियमहरू होइनन्, किनकि सत्यको वास्तविक र एकमात्र सम्भावित कार्य भनेको सामञ्जस्यको सिर्जना गर्नु हो। प्रकृतिका नियमहरू नै आत्माका नियमहरू हुन्; तर मानिसहरू प्रायः त्यसलाई नै नियम मान्दछन् जसले आत्माको शक्तिलाई ओझेलमा पार्छ। ईश्वरीय चेतनाले मानिसको पूर्ण आज्ञाकारिता, स्नेह र शक्तिको उचित माग गर्दछ। यसमा अन्य कुनै पनि गौण निष्ठाका लागि ठाउँ हुँदैन। सत्यप्रतिको आज्ञाकारिताले मानिसलाई शक्ति र सामर्थ्य प्रदान गर्छ, जबकि असत्य वा भ्रमसमक्ष झुक्नाले शक्तिको ह्रास गराउँछ।

6. 19: 17-26

पश्चात्ताप र पीडाको हरेक अनुभूति, सुधारको हरेक प्रयास तथा हरेक असल विचार र कार्यले हामीलाई पापका लागि येशूले गर्नुभएको प्रायश्चित्त बुझ्न र त्यसको प्रभावकारिता बढाउन मद्दत गर्नेछन्; तर यदि कुनै पापी व्यक्ति केवल प्रार्थना र पश्चात्ताप गरिरहन्छ तर वास्तवमा पाप त्याग्न वा हृदय परिवर्तन गर्दैन भने, उसले त्यस प्रायश्चित्तमा — अर्थात् परमेश्वरसँगको मेलमिलापमा — खासै हिस्सा पाउँदैन; किनभने उसमा त्यो व्यावहारिक पश्चात्तापको अभाव हुन्छ जसले हृदयलाई रूपान्तरण गर्छ र मानिसलाई विवेकपूर्ण ईश्वरीय इच्छाअनुसार कार्य

गर्न सक्षम बनाउँछ। जसले हाम्रा गुरुका शिक्षा र अभ्यासको ईश्वरीय सिद्धान्तलाई कम्तीमा पनि आंशिक रूपमा व्यवहारमा उतार्न सक्दैनन्, उनीहरूको परमेश्वरसँग कुनै सम्बन्ध हुँदैन।

7. 184: 6-15

विश्वासले विश्वासकै नतिजा उत्पन्न गर्छ, र यसले निम्त्याउने परिणामहरू विश्वास कायम रहनुजेलसम्म रहिरहन्छन् तथा ती विश्वासबाट अविभाज्य हुन्छन्। यसको समाधान समस्याको जरोसम्म पुगनुमा निहित छ; अर्थात्, नश्वर विकार वा रोग उत्पन्न गर्ने गलत विश्वासलाई पहिचान गरी त्यसलाई अस्वीकारमार्फत हटाउनु नै यसको उपाय हो — गलत विश्वासलाई कहिल्यै 'नियम' को दर्जा नदिनु र त्यसको अधीनमा नबस्नु नै सही बाटो हो। सत्य, जीवन र प्रेम नै मानिसका लागि एकमात्र वैध र शाश्वत मागहरू हुन्; यिनै आध्यात्मिक नियम-निर्माताहरू हुन् जसले ईश्वरीय विधानहरूमार्फत आज्ञापालन गराउँछन्।

8. 14: 6-11

"प्रभुसँग उपस्थित हुनु" भन्नाले केवल भावनात्मक परमानन्द वा विश्वास मात्र राख्नु होइन, बरु 'क्रिश्चियन साइन्स' मा प्रकट भएबमोजिम जीवनको वास्तविक प्रदर्शन र बोध गर्नु हो। "प्रभुसँग हुनु" भनेको परमेश्वरको नियमको पालना गर्नु तथा ईश्वरीय प्रेम—अर्थात् जड पदार्थद्वारा नभई 'आत्मा' द्वारा—पूर्ण रूपमा निर्देशित हुनु हो।

9. 242: 1-20

पश्चात्ताप, आध्यात्मिक बप्तिस्मा र नव-जीवनको माध्यमबाट मानिसहरूले आफ्ना भौतिक धारणाहरू र मिथ्या व्यक्तित्वलाई त्यागछन्। "तिनीहरू सबैले मलाई [परमेश्वरलाई] चिन्नेछन् — सानादेखि ठूलासम्म सबैले" — यो केवल समयको कुरा हो। जड पदार्थका दाबीहरूलाई अस्वीकार गर्नु भनेको आत्माको आनन्द, मानवीय स्वतन्त्रता र शरीरमाथि अन्तिम विजय प्राप्त गर्ने दिशामा एउटा ठूलो पाइला हो।

स्वर्ग र सामञ्जस्य प्राप्त गर्ने एउटै मात्र मार्ग छ, र 'डिभाइन साइन्स' ले हामीलाई त्यो मार्ग देखाउँछ। त्यो मार्ग भनेको असल कुरा, परमेश्वर र उहाँको प्रतिविम्बबाहेक अन्य कुनै वास्तविकता नजान्नु वा जीवनको अन्य कुनै चेतना नराख्नु, तथा इन्द्रियजन्य भनिने सुख-दुःखभन्दा माथि उठ्नु हो।

आत्म-प्रेम कुनै ठोस वस्तुभन्दा पनि बढी अपारदर्शी हुन्छ। धैर्यवान् परमेश्वरप्रति धैर्यपूर्वक आज्ञापालन गर्दै, आउनुहोस्, हामी 'प्रेम' नामक सर्वव्यापी विलायक को प्रयोग गरी 'भ्रम' वा 'त्रुटि' को त्यो कठोर चट्टानलाई — अर्थात् आत्म-इच्छा, आत्म-समर्थन र आत्म-प्रेमलाई — पगाल्न प्रयत्न गरौं; किनकि यी कुराहरू आध्यात्मिकताको विरुद्ध लड्छन् र पाप तथा मृत्युको नियम हुन्।

10. 322: 26-29

भौतिक अस्तित्वको भ्रमपूर्ण जीवनमाथिको विश्वासबाट प्राप्त तीखा अनुभवहरू, साथै हाम्रा निराशा र अनवरत दुःखकष्टहरूले हामीलाई थकित बालबालिकाझैं ईश्वरीय प्रेमको काखतर्फ डोर्‍याउँछन्।

11. 327: 1-7, 9-13 (से 2nd .)

सुधार खराबीमा कुनै स्थायी आनन्द हुँदैन भन्ने बुझेर आउँछ, र विज्ञान अनुसार राम्रोको लागि स्नेह प्राप्त गरेर पनि, जसले अमर तथ्यलाई प्रकट गर्दछ कि न त सुख न पीडा, भोक न जोश, पदार्थमा वा पदार्थमा अवस्थित हुन सक्छ, जबकि दिव्य मनले सुख, पीडा, वा डरको झूटा विश्वासहरू र मानव मनको सबै पापी भोकहरूलाई नष्ट गर्न सक्छ र गर्छ।

खराबी कहिलेकाहीँ मानिसको अधिकारको सर्वोच्च धारणा हो, जबसम्म उसको राम्रोमा पकड बलियो हुँदैन। त्यसपछि उसले दुष्टतामा आनन्द गुमाउँछ, र यो उसको पीडा बन्छ। पापको दुःखबाट बच्ने तरिका पाप गर्न बन्द गर्नु हो। अर्को कुनै उपाय छैन।

12. 11: 1 (बिना)-4

सजाय नभएको भए पाप बढ्दै जाने थियो। येशूको "हाम्रा ऋणहरू क्षमा गर्नुहोस्" भन्ने प्रार्थनामा क्षमाका सर्तहरू पनि स्पष्ट पारिएका थिए। व्यभिचारमा परेकी महिलालाई क्षमा दिँदा उहाँले भन्नुभयो, "जाऊ, र अब उप्रान्त पाप नगर।"

13. 496: 5-8

तपाईंले थाहा पाउनुहुनेछ कि 'क्रिश्चियन साइन्स' मा पहिलो कर्तव्य भनेको परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्नु, एउटै मन राख्नु र अर्को व्यक्तिलाई आफूलाई जस्तै प्रेम गर्नु हो।

14. 35: 30 केवल

प्रेमको उद्देश्य पापीलाई सुधारनु हो।

15. 140: 7-12

हामी उहाँलाई भौतिक रूपमा होइन, बरु आध्यात्मिक रूपमा ईश्वरीय मन, जीवन, सत्य र प्रेमका रूपमा चिन्दछौं। जब हामी उहाँको ईश्वरीय स्वरूपलाई बुझ्छौं र उहाँलाई सही समझका साथ प्रेम गर्छौं, तब हामी उहाँको आज्ञा पालन गर्छौं र उहाँको आराधना गर्छौं; यस क्रममा हामी अब भौतिक अस्तित्वलाई लिएर संघर्ष गर्दैनौं, बरु हाम्रा परमेश्वरको प्रचुरतामा आनन्द मनाउँछौं।

दैनिक कर्तव्यहरू

मेरी बेकर एङ्गी द्वारा

दैनिक प्रार्थना

प्रत्येक दिन प्रार्थना गर्नु यस चर्चका प्रत्येक सदस्यको कर्तव्य हुनेछ: "तपाईंको राज्य आउँछ;" ईश्वरीय सत्य, जीवन, र प्रेमको शासन ममा स्थापित होस्, र मबाट सबै पाप हटाउन; र तपाईंको वचनले सबै मानिसजातिको स्नेह समृद्धि, र तिनीहरूलाई शासन गर्न सक्छ!

चर्च म्यानुअल, अनुच्छेद 8 सेक्सन 4।

प्रेरणा र कार्यहरूको लागि नियम

न त दुश्मनी वा न केवल व्यक्तिगत अनुलग्नकले मद्दर चर्चका सदस्यहरूको मनसाय वा कार्यलाई प्रोत्साहित गर्नुपर्दछ। विज्ञानमा, ईश्वरीय प्रेमले मात्र मानिसलाई चलाउँछ; र एक इसाई वैज्ञानिकले प्रेमको मिठो सुविधाहरू प्रतिबिम्बित गर्छन्, पापलाई हप्काउँदा, साँचो भ्रातृत्व, परोपकार र क्षमा मा। यस चर्चका सदस्यहरूले दिनहुँ हेर्नुपर्दछ र सबै खराबीबाट छुटकारा पाउन प्रार्थना गर्नुपर्दछ, भविष्यवाणी गर्न, न्याय गर्ने, निन्दा गर्ने, सल्लाह दिने, प्रभाव पार्ने वा गल्तीबाट प्रभावित हुनबाट।

चर्च म्यानुअल, अनुच्छेद 8 सेक्सन 1।

ङ्यूटी गर्न सतर्कता

यो चर्चका प्रत्येक सदस्यको कर्तव्य हुनेछ कि उसले आक्रामक मानसिक सल्लाहको विरुद्ध दिन प्रतिदिन स्वयंलाई बचाउनु पर्छ, र परमेश्वर, आफ्ना नेता र मानिसजातिप्रति आफ्नो दायित्वलाई बिर्सनु वा बेवास्ता गर्नु हुँदैन। उसको कामले उसलाई न्याय गरिनेछ, र न्याय गरिनेछ वा दोषी हुनेछ।

चर्च म्यानुअल, अनुच्छेद 8 सेक्सन 6।